

Māra Madliena

Madlienas pagasta informatīvais izdevums

Nr. 351

2021. gada decembris

Bezmaksas

*to skujas zaļumiņu
to sniega mirdzumiņu
to debess atspulgu
ko glabā tava sirds*

*to zemes spēku
piedošanas māku-*

*to visu
savā dvēselē dedz spoži
lai tava dzīve iemirdzas
ar jaunu gaismas atmākšanu
droši
/Inese Tora/*

*Sirsnīgi sveicam
decembra jubilārus!*

Lai paliek vieglāk tam, kam smagi...
Lai ir kāds blakus vientuļajam...
Lai izsalkušais tiktu pie ēdiena...
Un slimais ātrāk atveseļotos...
Lai tiek tiem, kam pietrūkst, un tie, kas sastrīdējušies,
lai atkal salabtu...
Lai mierīgs prāts satrauktajiem un satikšanās tiem, kas šķirti.
Lai skumjas nomaina prieku un smagums kļūtu viegls.
Lai piedošana tiem, kas darījuši pāri, un klusums... miers...

Klusums... Miers...

Balts sniegs pārklājis pasauli un paslēpis visus netīrumus. Un varbūt tajos brīžos, kad vēlies ne sev, bet citam, arī pats baltāks kļūsti...

Cilvēki vienmēr ir meklējuši ideālus un ļoti vilušies, kad nav spējuši tos atrast. Baltais vienmēr ir bijis tas, pēc kā tiekties – tas ideālais, perfek-

tais, nekļūdīgais... Bet cilvēka dabā ir kļūdītājs, tas ir tālu no perfektuma. Tāpēc arī ir melnais, kas vienmēr ar balto cīnās, un nav skaidrs, kurš uzvarēs...
Varbūt arī nekad nebūs uzvaras, jo cīņa starp balto un melno, tumsu un gaismu ir bezgalīga.

Tāpēc ir pretstati, nav tikai baltais un melnais. Bez pretstatiem pasaule nav iespējama. Un tā nekad vēl nav bijusi ideāla... Ir tikai tiekšanās pēc tīrā, baltā, perfektā. Tāpat kā ar darbiem, kuriem nekad nav beigu – tiklīdz vienu beidz, jau desmit priekšā. Un visu iepianoto vienas dzīves laikā padarīt nav iespējams...

Varbūt grūti ir piedot otra trūkumus tāpēc, ka ir tā doma – tam jābūt perfektam, tādā, kādu to iztēlojies un gribētu redzēt. Taču neviens nav abso-

lūti labs, tāpat kā absolūti slikts – tikai tāds, kāds ir. Katram ir savas baltās un melnās puses.

Balts sniegs pārklājis pasauli... Un varbūt tajos brīžos, kad vēlies ne sev, bet citam – arī pats baltāks kļūsti...
Kad dod, neprasot pretī, kad palīdzi tāpēc, ka no visas sirds gribas, negaidot neko pretī.

Tie ir tie baltie un dārgie mirklī, kuru dēļ vērts dzīvot. Un tie ir vispiepildītākie – kad citam dod, ne tikai sev.

Visa pasaules prieks rodas no tā, ja vēlies redzēt laimīgus citus... Visas pasaules problēmas rodas no tā, ja vēlies redzēt laimīgu tikai sevi...

Lai Tev balti šie svētki! Lai klusums... miers...

Mareks Liepa

Novembris – Latvijai nozīmīgu svētku mēnesis

Klāt rudenīgais un pārdomu pilnais novembris, kas jau vēsturiski ir latviešu tautas valsts svētku mēnesis. Novembris, kas savā ziņā šķiet tumšs, auksts un nedaudz nomācošs, bet mums – savas mīļās Latvijas patriotiem – tas nešķiet ne tumšs, ne nomācošs, jo tas ir atziņām bagāts, stingras nostājas, svinīgu, gaišu un cerību pilnu domu mēnesis, un tāpēc šos svētkus, tāpat kā tautieši visā Latvijā un arī ārpus tās, arī mēs, Madlienas vidusskola, šogad iespēju robežās svinējam un atzīmējam gan izglītības iestādē, gan ģimenēs, bet galvenais – savās sirsniņās!

Diemžēl jau otro mācību gadu pēc kārtas 11. novembrī – Lāčplēša dienā – Madlienas vidusskolas skolēni nedevāmies kopīgajā tradicionālajā piemiņas lāpu gājienā uz pieminekli – Brīvības cīņās kritušajiem draudzes dēliem. To darījām tā, kā to pieļāva epidemioloģiskie noteikumi – individuāli vai pa klasēm.

Šogad 11. novembrī uz Madlienas kapu kalniņa atceres vietu devās Madlienas vidusskolas 1., 2. un 8. klases skolēni – katrs savā laikā, lai aizdegtu svečīti neatkarības cīņās kritušo varoņu piemiņai. Kopā ar bērniem bija arī klases audzinātāji – M. Dišereite, I. Smilškalne, L. Ridūze un skolas direktors E. Viņķis.

Liels paldies floristikas pulciņa skolotājai M. Šteinbergai par piemiņas dienā sagādāto ziedu noformējumu pie pieminekļa, kā arī D. Grīnbergai par pieminekļa sakopšanu jau daudzgu gadu garumā.

Savukārt, gaidot Lāčplēša un Latvijas dzimšanas dienu, 3. klases skolēni kopā ar savu audzinātāju S. Kušniri nopietni izzināja Latvijas valsts vēstures lappuses. Bērni ļoti novērtēja latviešu karavīru varonību. Pateicībā par brīvību skolēni gatavoja veltījumu sveces, kurās ielika savas labās domas par pagātņi, tagadņi un nākotņi. Kopīgās sarunās bērni pārdomāja, cik ļoti svarīga ir dzimtā zeme, veltot tai savu apsveikuma zīmējumu un pārliecību, ka ikvienam mīlama sava Tēvzeme, jo tāda ir tikai viena!

17. novembrī skolēni un skolotāji, posušies svētku drēbēs, ieradās skolā, lai rīta pusē kopīgi veidotu svētku zīmi skolas pagalma zālājā, šogad ar nosaukumu „Mūsu sirds pukst Latvijai”. Skolas direktors tradicionāli pasniedza Madlienas pagasta pārvaldes Atzinības rakstus un skaistu dāvanu – grā-

matu – sekmēs labākajiem un veiksmīgākajiem vecāko klašu skolēniem: 9. klasē – Evelīnai Irbītei, Signei Liepai, Justīnei Mūrniecei, Paulai Trencei un Martai Ramonai Graudiņai, 10. klasē – Danielai Lambertei un Ievai Rābei, 11. klasē – Dāvim Saimonam Jākobsonam un Elvitai Bresmei, 12. klasē – Marijai Uļjanei un Edgaram Mežajevam. Liels paldies mūsu labākajiem skolēniem, pedagogiem un skolēnu vecākiem! Visas klases audzināšanas stundā kopīgi noskatījās direktora svētku uzrunu un valsts svētkiem veidoto skolas kolektīva foto kolāžu „Darī stipru Latviju”.

Tā arī novembris katru gadu no drēgna un tumša mēneša pārtop un veidojas par skaistu un patriotisku sajūtu mēnesi un aizdedzina mūsu sirdīs mīlestību pret savu Tēvzemi – Latviju!

*Materiālu apkopojā
Maruta Viduce-Ševele*

Novembris – svētku mēnesis

Novembris ir Latvijas mēnesis, un pirmsskolā bērni iepazīs savu valsti no vairākām šķautnēm atbilstoši vecumposmam. Mazie taurenīši izzināja gan Latvijas skaisto dabu, gan iepazīs ar latviešu tautas svētkiem un tradīcijām, apguva tautas rotaļas un dainas, iepazīs ar sava pagasta novadnieku mākslinieku Kārli Hūnu, pielietoja apgūtās prasmes telpu rotāšanā un galda klāšanā atbilstoši nozīmīgam notikumam. Vecākie bērni cītīgi mācījās Latvijas valsts himnu un zina, kā jāuzvedas tās laikā, kā arī apguva vēl daudzas jo daudzas citas prasmes un iemaņas ceļā uz svētkiem.

Viena no latviešu tautas tradīcijām novembrī ir Mārtiņi. Mārtiņdienā pie mums PII „Taurenītis” gan dimdēja, gan rībēja, jo tika svinēti latviešu gadskārtu svētki, kas tiek uzskatīti par rudens beigām un ziemas sākumu. Visus bērnudārza stūrus izrībināja gan lieli, gan mazi ķekatknieki. „Pienenītes” grupā bērni ar savām skanīgajām balstiņām skaitīja tautasdziesmas, gāja rotaļās, dejoja latviešu tautas rotaļdejas: „Adat, bērni, ko adati”, „Kur tu

teci, gailīti mans”. Bērniem ļoti patika minēt mīklas un ieklausīties ticējumos. Vadoties pēc ticējumiem un mūsu laika vērojumiem, būs silta un īsa ziema. Bērnu vecāki uz svētkiem bija sarūpējuši cienastu, ar kuru bērni varēja mīloties.

Ik gadu Lāčplēša diena tiek svinēta 11. novembrī. Liela nozīme tika pievē-

sta Latvijas valsts godināšanai, tādējādi katrs bērns no kartona un dzijas darināja sveces. Ārā no bērnu atnestajām svecītēm veidojām Ausekļa ornamentu, kurš, iestājoties tumsai, izgaismoja mūsu pirmsskolas laukumu. Paldies Marekam Liepam, kas izgaismoja arī bērnudārza logus uz svētkiem. „Pienenītes” un „Saulespuķes” grupu bērni devās uz pieminēto Madlienas varoņiem, lai noliktu ziedus un aizdegtu svecītes. 13. novembrī ir mūsu novadnieka gleznotāja Kārļa Hūna 190. dzimšanas diena, tāpēc bērni aizdedza svecītes arī pie mākslinieka kapa.

Atzīmējot Latvijas 103. gadadienu, pirmsskolā veidojām izstādi „Latvija zied”, kurā varēja aplūkot dažādās tehnikās veidotus visu grupu bērnu darbus. Mēs savā „Pienenītes” grupiņā aicinājām vecākus kopā ar bērniem izgatavot vēlējumus Latvijas dzimšanas dienā, kurus iekarinājām lielā sapņu ķērājā, kurš rotāja mūsu grupiņu. Kas gan tie par svētkiem, ja nav kūkas? Kopā ar bērniem izlēmām gatavot saldās biezpiena masas un cepumu mājiņas, kuras vēlāk nobaudījām pie skaisti klāta svētku galda. Liels prieks un lepnums, ka bērni uz jautājumu „Kotu mīli Latvijā?” atbild: „Puķes, kokus, upes, ezerus, dzīvniekus, taureņus, māju un savu ģimeni.”

Sargāsim savu zemi un dabu! Daudz laimes, Latvija! Ar labām domām un radošu degsmi esam ceļā uz Ziemassvētkiem!

Sanita Markovska, „Pienenītes” grupas skolotāja

Ziemassvētki ir tepat līdzās un pavisam tuvu

Pirms iedez svēci egles zarā,
dedz svētku liesmu sirdī savā
ar piedošanu, sapratni,
ar mīlestības dzirksteli
un tici – tas ir Tavā varā
nest gaismu, kā to sveces dara...
(S.Vasiļevska)

Dabā pakāpeniski un negribīgi atkāpjas rudens, arvien vairāk vietas piešķirot brāzmainām vēja pūsmām, aukstām lietus lāsēm un pirmajam, baltajam sniegam. Ziemas elpa lēnām

sāk klauvēt pie mūsu durvīm, kaut kur jau saklausām tuvojošos svētku skaņas un iedomājamies par dāvanām, kuras gribētos saņemt. Ziemassvētki! Šogad klusi, mierīgi, savās mājās un ģimenēs, varbūt nedaudz piesardzīgi, taču vienmēr gaidīti un sirsnīgi. Adventes vainagā jau aizdegta pirmā svece – gaišs stariņš šajā tumšajā laikā, ceļš uz gaismu, kas visiem mums kopā ejams.

Arī skolas dzīvē šis gaismas ceļš šobrīd likumains un visai nelīdzens. Kādu

brīdi piesardzīgi atrodamies mājās un mācāmie attālināti, kādu brīdi esam skolā un cenšamies apgūt iekavēto gan mācībās, gan draudzībā, gan savstarpējo attiecību veidošanā. Ne vienmēr ar visu esam mierā, bet mēs darām un daudz kas arī izdodas. Dažbrīd pat liekas, ka esam kļuvuši par testēšanās galvenajiem speciālistiem un nākam uz skolu nevis apgūt zināšanas, bet gan nodot testus. Bet arī tas ir svarīgi. Dzīvē ir jābūt gataviem uz visu. Arī rūpēties par savu un apkārtējo drošību. Semestra noslēgums pavisam drīz jau klāt. Šogad tādā kā miniatūrā. Liecības būs, svinīga klases stunda kopā ar klašu audzinātājiem arī, Ziemassvētku vecītis kādu pārsteigumu arī būs sagādājis, skolas direktors teiks paldies par izcilu un godprātīgu mācību darbu. Jau otro gadu nebūs iespēja skolā pie eglītes tikt ar to skolēnu vecākiem, kuru bērnu mācību sasniegumi ir izcili un ar kuriem īpaši lepojami. Savās domās sakām paldies par atbalstu un sapratni kvalitatīvas un motivētas izglītības novērtēšanā un sekmēšanā. Lai visiem veselīgi, ģimeniski, sirsnīgi un klusi Ziemassvētki!

Madlienas vidusskolas direktors

Edgars Viņķis

Latvijas Pasts sadarbībā ar „Elvi” izstrādājis projektu, kas paredz pārtikas produktu piegādes klientu dzīvesvietā lauku teritorijās visā Latvijā

Šo pakalpojumu sniedz Latvijas Pasta pieredzējušie pastnieki, kas piegādēm izmanto autotransportu, tādējādi nodrošinot plašu pārtikas sortimenta pieejamību pat visattālākajās lauku adresēs. Īpaši būtisks šis pakalpojums ir Covid-19 laikā, ļaujot saņemt nepieciešamās preces, neizejot no mājām un sniedzot nepieciešamo servisu cilvēkiem ar ierobežotām pārvietošanās iespējām un teritorijās, kuru tuvumā nav pārtikas tirdzniecības vietu vai līdz kurām ir garš ceļš, bet reta sabiedriskā transporta satiksme.

Latvijas Pasts un „Elvi” 2020. gada nogalē uzsāktā sadarbības projekta rezultātā vienlīdzīgas svaigu produk-

tu saņemšanas iespējas tagad tiek nodrošinātas arī lauku teritoriju iedzīvotājiem visā Latvijā. Produkti tiek piegādāti uz visām adresēm lauku teritorijās, un šo pakalpojumu sniedz Latvijas Pasta pastnieki, kas ikdienā darba vajadzībām izmanto motorizēto transportu.

Covid-19 laikā būtiska ir ikviena iedzīvotāja drošība, un īpaši svarīgi tas ir iedzīvotājiem attālās viensētās, no kurām nokļūt līdz tuvākajam veikalam nereti ir problemātiski. Priekšrocības „Elvi” pārtikas produktu piegādei ar Latvijas Pasta starpniecību ir ātrums un ikviena klienta ērta sasniedzamība, jo Latvijas Pasts darbojas pilnīgi visā

Latvijā un pastnieki šo piegādes pakalpojumi profesionāli spēj sniegt ikvienam klientam.

Pasūtīšanai pieejamais pārtikas piedāvājums ir ietverts īpašā katalogā, kas pieejams pie pastniekiem visā Latvijā, kā arī Latvijas Pasta interneta mājas lapā. Lai pasūtītu vēlamās preces no kataloga, klientam jāsaazinās ar Latvijas Pasta Klientu centra speciālistiem pa tālruni 67608444. Produkti tiks piegādāti nākamajā darb dienā, ja pasūtījums būs pieteikts līdz plkst.13.00, bet to piegāde nenotiek brīvdienās un svētku dienās.

Par izmaiņām Swedbank Ogres filiāles darbībā

Swedbank klienti visā Latvijā arvien vairāk dod priekšroku savu finanšu pārvaldīšanai digitālajos kanālos jebkurā sev ērtā vietā un laikā. Lai stiprinātu gan klātbūtni reģionos, gan sniegtu atbalstu digitālo kanālu darbībai, kur jūtam ar klientu straujāks pieplūdums, tiks veidoti jauni reģionālie konsultāciju centri – 2022. gadā plānots atvērt centru Daugavpilī, pēc tam plānojot attīstīties arī Liepājā. Savukārt no nākamā gada 15. janvāra Ogres apkārtnes klientus turpmāk aicināsim apmeklēt bankas filiāli Rīgā, tirdzniecības centrā „Akropole”, Maskavas ielā 257. Šāds lēmums ļaus veicināt klientu atbalstu aktīvāk izmantotajos kanālos.

Ņemot vērā digitālo kanālu būtisku nozīmi mūsdienu finanšu jautājumu risināšanā, Swedbank stiprinās konsultāciju centra un digitālo kanālu nodrošinājumu klientu turpmākai ērtībai, savukārt fiziskās apkalpošanas resursi tiks pastiprināti novirzīti uz lielākajiem finanšu centriem. Tādēļ Ogres novada un apkārtnes klientus turpmāk gaidīsim filiālē „Akropole” Rīgā, Aizkraukles filiālē vai kādā citā no 19 bankas filiālēm visā Latvijā. Aicinām klientus ņemt vērā, **ka pēdējā diena, kad Ogres novada un apkārtnes iedzīvotāji tiks apkalpoti filiālē Ogrē, Brīvības ielā 11, būs 14. janvāris.** Ja ir nepieciešamība pēc klātienē konsultācijas Ogrē, aicinām laikus ieplānot un pieteikt filiāles ap-

meklējumu, kas šobrīd pieejams tikai ar iepriekšējo pierakstu. To ātri un ērti iespējams izdarīt mobilajā lietotnē, sadaļā „Kontakti”, internetbankā vai zvanot uz tālruni 67445555.

Swedbank arī turpmāk rūpēsies par naudas izmaksu un iemaksu bankomātu pieejamību reģionos, nodrošinot plašāko bankomātu tīklu Latvijā. Atrast sev tuvāko bankomātu iespējams bankas mājaslapā.

Šobrīd visus bankas pamatpakalpojumus, ko izmantojam ikdienā – naudas pārskaitījumi, konta atlikuma pārskatīšana, dažādi maksājumi, rēķinu apmaksa u.c. –, var veikt internetbankā vai mobilajā lietotnē bez fiziskas bankas darbinieka klātbūtnes.

Ja finanšu jautājumus bankas digitālajos kanālos – internetbankā un mobilajā lietotnē – nav izdevies atrisināt vai ir nepieciešama bankas konsultanta palīdzība kādā jautājumā, aicinām klientus sazināties ar banku sev ērtā laikā un kanālā, gan zvanot uz Swedbank konsultāciju tālruni 67444444, kas pieejams 24 stundas diennaktī, gan piesakot video konsultāciju vai sazinoties čatā.

Savukārt, lai uzlabotu finanšu prasmes saviem darbiniekiem un izrunātu jautājumus, kas rada neskaidrības finanšu jomā, Swedbank pārstāvji aicina Ogres novada un apkārtnes uzņēmējus un organizācijas pieteikties finanšu

prātības semināriem. Izvēloties konkrētu tēmu un laiku, Swedbank finanšu konsultanti uzņēmuma darbiniekiem sniegs vērtīgas pamācības un padomus neskaidrajos finanšu jautājumos, konsultāciju piedāvājot gan tiešsaistē, gan klātienē (ievērojot epidemioloģiskās drošības prasības).

Lai rūpētos par iedzīvotāju digitālo prasmju uzlabošanu finanšu jomā, banka sadarbībā ar Ogres novada pašvaldību organizēs informatīvo semināru par finanšu pakalpojumu jautājumiem. Aicinām pieteikties tos iedzīvotājus, kuri vēlētos uzzināt vairāk par finanšu jautājumiem digitālajā vidē un uzdot sev interesējošus jautājumus Swedbank pārstāvjiem. Lai pieteiktos, rakstiet Ogres novada pašvaldības pārstāvim Nikolajam Sapožņikovam uz e-pastu domeinfo@ogresnovads.lv (vai nikolajs.sapoznikovs@ogresnovads.lv) vai zvaniet – tālrunis 65071164.

Ņemot vērā plašo publiski pieejamo interneta resursu izmantošanu bibliotēkās, t.sk. arī finanšu pakalpojumu saņemšanai, semināru par finanšu pakalpojumu aktuālajiem digitālajiem risinājumiem plānots organizēt arī novada bibliotekāriem.

Informāciju sagatavoja Jānis Krops,
Swedbank Mediju attiecību vadītājs

Panākumi Blaumaņa konkursā

Jau 17. gadu „Braku” muzejs organizē R. Blaumaņa literārās prēmijas konkursu. Tas ir guvis lielu Latvijas skolu atsaucību. Arī šogad Madlienas vidusskolas skolēni centās izziņāt un tuvāk iepazīt rakstnieka R. Blaumaņa dzīvi un daiļradi. Konkursā piedalījās 5 jaunieši, un visi saņēma vērtēšanas komisijas atzinības un dāvanas. Paldies Paulai Trencei, Justīnei Mūrniecei, Evelīnai Irbītei (9.kl.), Annai Uļjanei un Marijai Uļjanei (12.kl.). Patiecība skolo-tājām Justīnei Lindei un Zintai Saulītei. Ieskatam fragmenti no skolēnu domrakstiem. Lai jauka lasīšana!

Panākumi Blaumaņa konkursā

Kārlēna dienasgrāmata

Ir nakts, man vairs nav spēka, es nejūtu savu ķermeni. Galvā klīst blāvas atmiņas, un spēju domāt tikai par to dienu. To liktenīgo dienu. Spēju tikai prātot, kas gan notiktu citādāk, ja tomēr būtu centies aizpeldēt līdz krastam, kamēr to vēl varēja? Kas notiktu, ja es tur nemaz nebūtu bijis?

1896. gada 25. februāris.

Kā parasti, zvejojot mēs daudz nerunājām. Maniju, ka zirgi sāka virzīties uz jūrmalas pusi. Steidzos pakaļ, negribēju jau, lai kāds aizklīst prom! Panācis zirgus, sapratu, kas tiem kaiš. Ledus bija atdalījies no krasta un lēni peldēja jūrā! Cik ātri vien varēju, skrēju pie vīriem! Kad tie beidzot saprata, ka man joki nemaz nav prātā, aši devās pie ledus gabala malas. Bet bija jau par vēlu... Ledus bija aizpeldējis pārāk tālu no krasta, un ūdens bija par aukstu, lai vispār domātu par pārpeldēšanu. Tikai Skaru Juris nepadevās. Es viņu apbrīnoju. Viņš bija gatavs ziedot veselību, pat dzīvību, lai tiktu pie sievas un bērniem. Diemžēl pat izmisums nespēja viņu glābt. (..)

1896. gada 26. februāris.

Jauna diena labas ziņas nenesa. Visapkārt jūra, un ledus gabals tikai palika mazāks. Pēc brokastīm vīri nolēma, ka jāceļ flaga gaisā. Man tas šķita pagalam bezcerīgi. Stutējām to gaisā uz maiņām. Birkenbaums piedāvāja viens pats kārti turēt, bet es neļāvos. Gribēju, lai viņš zina, ka es arī esmu izturīgs! (..)

1896. gada 29. februāris.

Tālumā bija redzami tvaikoņa dūmi! Bet, jo ilgāk skatījāmies, jo dūmu mutulis palika mazāks. Man asaras laidās pār vaigiem. Apskāvu Birkenbaumu. Mūsu iespēja bija tik tuvu! Pēkšņi Janis iekliedzās, ka laiva brauc. Un tik tiešām! Laivā sēdēja mūsu biedri – Cubuki, Stūre un Skapāns! (..) Es nezinu, cik ilgi tā stāvēju. Grīntāls un Dalda jau sen aizgāja atpakaļ uz ledus gabala vidu, bet es paliku malā. Nejutu pilnīgi neko. Visu atlikušo dienas daļu neēdu un nerunāju. Man vairs nav spēka nekā rakstīt. Uz ledus atradu Birkenbauma pudeli. Izdomāju dienasgrāmatu likt tajā. Varbūt kāds to atradīs un uzzinās manu stāstu.

Tā es te guļu – viens pats uz auksta ledus gabala. Domāju, cik tas ir netaisnīgi, ka vecākie pirmie tika lozēt savu

likteni un ka viņi bija tie, kuri tika izglābti. Kas viņiem vēl dzīvot ko palicis? Visu izdzīvojuši, pieredzējuši. Lūkojos zvaigznēs un sapņoju par mirkliem, kuri nepienāks. Debesis šonakt ir skaidras. Ļoti labi var saskatīt pat vismazāko zvaigznīti. Un ar pēdējo elpas vilcienu – viss, par ko es spēju domāt, ir tas nevainīgais brīdis, kurā uzkāpu uz liktenīgā ledus gabala.

Paula Trence, 9.kl.

„Braku” rijas stāsts

Savu pagātni es atceros miglaini un fragmentāri. To aizmiglo sviedri un putekļi. Manus pamatus sāka celt ap 1860. gadu. Ar manu tapšanu piedzima arī Rūdolfs. Ja godīgi, es neatceros savu uzcelšanas gadu. Tas laiks manās atmiņās ir kā pelēks mākonis. Pirmo skatienu uz Rūdolfu vērsu, kad mazajam bija pieci gadi. Tā ir mana pirmā spilgtā atmiņa.

Rūdolfa mātes Karlīnes pleci bija darba smaguma pilni. Istabenes darbs nebija viegls, taču ģimenei vajadzēja mātes atbalstu tās uzturēšanā. Viņa mani apciemoja ļoti bieži. Darbs rijā bija patiesi grūts un prasīja daudz spēka, tādēļ apbrīnoju viņas izturību. Tēvs mani nekad nepievīla ar centību. Matīsa Blaumaņa rokas atcerēšos pat vētrainā naktī. Neskatoties uz to, ka Matīss strādāja par pavāru, tās bija stipras, lielas, cietas un noilgojušās pēc atpūtas. Šajās rokās es vienmēr redzēju spriguli. Rokas darbu darīja gan rītos, gan vakaros. Viņa fiziskais un ārējais tēls lika man aizdomāties par to, ka viņš bija noslēgts cilvēks. Viņš nebija emocionāls. Liekas, ka neesmu redzējusi viņu raudot, bet varbūt vecā Blaumaņa skumjās acis esmu aizmigojusi ar krāsns dūmiem. Salīdzinot mātes acis ar tēva, tās liekas kā liela upe, kas nekad nebeidz tecēt. Pat siltos vasaras vakaros, kad es žāvēju kviešus, Karlīnes asaras bira kā rudens lietūs. Man sāpēja, ka nevaru viņai palīdzēt. Arī man ik pa laikam pietrūka Rūdolfa klātbūtnes. Es bieži domāju, kā radās leģenda, ka rijā mīt velniņi. Tas man aizvien liek smieties, jo zinu, ka vienīgais velniņš, ko šeit varēja saticīt, bija mazais Rūdolfs. Viņš skrēja pa galvu, pa kaklu uz visiem telpas stūriem, atstājot aiz sevis saplēstus darba rīkus un sajauktas labības kaudzes. (..)

Es izbaudīju vakarus, kuros varēju

lūkoties uz mājas logu un tajā ieraudzīt Rūdolfu, ejot uz savu istabu. Parasti viņam rokā bija papīrs ar grafīta zīmuli. Mazais Rūdolfs bija izaudzis. Šis apņēmīgais, gudrais zēns ar plašo sirdi un bagāto vārdu krājumu bija izaudzis manā klēpī. Viņš vairs neskraidīja pa zaļo zāli, taču skatījās uz to un domāja, kur varētu iestādīt kādu koku vai košuma krūmu. Blaumanis mīlēja kokus. Es sekoju līdzi katram viņa solim. Rakstnieka plānā bija iestādīt daudz koku kā piemiņu par sevi un veidot Latviju par labāku zemi. Es esmu lieciniece stāstam par mazu zēnu, kurš atstāja neizdzēšamas pēdas latviešu literatūrā.

Justīne Mūrniece, 9.kl.

Pavasara darbi sākušies. Visapkārt valda kņada, svaiga burvība un gaišums. Govis un aitas dodas ganos. Tikai „Braku” mājas rijā klusums. Viss vēl stāv kā no rudens nolikts. Blaumaņu ģimene gatavojas lielajiem darbiem. Ir zemes apstrādāšanas laiks. Darbs nav viegls, jābūt stipram un izturīgam. Rijā vēro un priecājas par spraigo darba sparū, kas rit no agra rīta stundām līdz pat vēlam vakaram. Visi rosās. Ne tikvien zeme jāapstrādā, bet arī jāsēj lini un labība.

Ārā spīd saule, ir ļoti silts, „Braku” pagalmā zied dažādās krāsās. Pamazām sāk smaržot baltrozīšu krūms, jo ir taču vasaras sākums. Šajā rītā, saulainajā, dzeltenīgai gaišajā, „Braku” mājas sētas rijā vēro daiļos linus augam. Līdz pat mežmalai viss lauks ir noklāts ar spilgtiem zaļumiem. „Vasaras krāsas ir tik skaistas!” sapņo rijā. Lapu koki mazliet tumšāk zaļi nekā lini, egles divreiz tumšākas, debesis koši zilās, un pāri tām slīd balti gubu mākoņi. Šis krāsu salikums ir neaizmirstams. Tam visam pa vidu klusi jo klusi stāv rijā un vēro mājinieku rosību. Ik dienu redzama rosība. Kāds ravē dārzā ieaugušās nezāles, kāds pārsien vai slauc govīs, laista dobes, krāmē malku vai pļauj garo zāli ar izkapti. Darbu ir daudz. Vakarā darba duna noslēdzas pirtiņā. Apkārt redzama gaiša migla, un no pirts puses spīd luktuītis. Rijā mīl šādus vakarus. (..)

Veiksmīgi pagājis spraigais strādāšanas laiks! Rijā saprot: „Cik nogurusi es esmu, atkal gribas atpūsties!” Šis ir laimīgs gads visiem! Tālāk jau gaidāma

Panākumi Blaumaņa konkursā

ziema, un tad būs atkal pavasaris, un tā visu laiku. Tā nu atkal, rudens lapu ieskauta, rija, patīkami sagurusi, klusi stāv. Atkal sākas vērošanas laiks. Tā mīl vērot „Braku” saimi un nekad nevēlas teikt ko sliktu. Rija vēl labu. Šis ir stāsts par miermīlīgo sētas riju, kura nekad nepadosies un zinās, ka vienmēr viss izdosies!

Evelīna Irbīte, 9.kl.

„Kas var pateikt, ko par laimi sauc...” (R. Blaumanis)

Ievērojamā rakstnieka Rūdolfa Blaumaņa teiciens „Kas var pateikt, ko par laimi sauc...” liek aizdomāties ikvienam, kā arī man. Laimi var iegūt un izbaudīt dažādos veidos. Mūsdienās daudzi jaunieši atrodas laimes meklējumos un mēģina saprast, kas tā īsti ir. Arī tautā ļoti iemīļotais R. Blaumanis domāja par šo skaisto sajūtu. Viņš laimi attēlo savu izcilo darbu galvenajos varoņos. Tie piedzīvo dažādus interesantus un patīkamus dzīves notikumus. Talantīgais autors cenšas rast atbildi uz jautājumu „Kas var pateikt, ko par laimi sauc...” lugā „Skrodernienas Silmačos”.

Šajā darbā daudzu tēlu sirdīs virmo mīlestība. Joske ar Zāru radīja ļoti skaistu mīlas stāstu. Viņi bija vienkārši ļaudis. Abi viens otru no sirds mīlēja. Joskes tēvs Ābrams sākumā īsti neatbalstīja šo jauno cilvēku mīlestību. Vēlāk abi dvēseles radinieki priecājās, ka Joskes tēvs savu viedokli mainīja. Zāra izjuta laimi, ka viņas tuvā puisīša tēvs atbalsta abu mīļoto attiecības. Arī reālajā dzīvē ir svarīgi, lai vecāki uzklausītu savu bērnu. Joske bija ļoti nomākts par to, ka Ābrams izturējās pret viņu ar naidu un nosodīšanu. Tēviem vai mātēm vajag uzklausīt un saprast, ko bērns no sirds vēlas. Dēlu, kā arī meitu viedoklis ir tikpat svarīgs, cik pašu vecāku. Visi cilvēki ir pelnījuši veikt izvēli un darbus, kas viņus padara laimīgus. Es domāju, ka Joske sajuta atvieglojumu un lielu prieku, ka tēvs viņam atļāva turpmāko dzīvi pavadīt kopā ar Zāru, kuru jaunais puisis patiesi mīlēja. Arī meitene droši un laimīgi varēja turpināt šīs attiecības, neuztraucoties par cita negatīvo viedokli. R. Blaumanis labi spēj attēlot šo tēlu laimes sajūtas. (..)

Manuprāt, ļoti vērtīgi ir uztvert visus notikumus un situācijas pozitīvi. Es domāju, ka laime ir cilvēku jaukās

domas, jo tām piemīt diezgan liels spēks. Daži mana vecuma jaunieši īsti nesaprot, kas ir laime. Viņi to meklē alkoholā un izklaides pasākumos. Es domāju, ka paies laiks un šie jaunie cilvēki sapratīs īsto laimes būtību. Arī saņiedzot mērķus, piepildot sapņus, var izbaudīt šo skaisto sajūtu. Mana laime ir ģimene un draugi. Tie ir mani tuvākie cilvēki, kuri man vienmēr liks smieties, priecāties un justies labi. Filozofi un teologi laimi dažkārt raksturo kā veiksmīgas un labas dzīves dzīvošanu, nevis kā vienkāršu emociju. Es piekritu šim apgalvojumam, jo veiksmē vienmēr cilvēkiem liek smaidīt. Daudziem tā ir īstā laime – būt veiksmīgam darbā, skolā, piepildīt karjeras mērķus. Tas ir patīkami, ka visas iecerētās lietas rit kā pa dziedziņu. Bieži man negaidīti paveicas, jo sakrītības pēc atrodos veiksmīgā situācijā, kad viss izdodas. Esmu laimīga, kad man dzīvē uzspīd veiksmē.

Laimīgi cilvēki priecājas par ikkatru mazo prieciņu. Viņi skatās uz notikumiem ar dzīvespriecīgu skatienu. Tā ir laimes atslēga – spēt atrast pozitīvo dažādās situācijās. „Kas var pateikt, ko par laimi sauc...” – atbilde ikvienam ir sava. R. Blaumanim tā ir mīlestība, līdzjūtība un cieņa. Man – tuvie cilvēki. Katram tā izpaužas citādāk. Ja dzīvē ir vērtības, kas liek smaidīt un patiesi priecāties, tad tā ir laime. Es novēlu ikkatram cilvēkam būt laimīgam!

Anna Uljane, 12.kl.

Mūsdienās, 21. gadsimtā, cilvēku dzīvē ir rutīna un steiga. Visi tiecas uz mērķi – vairāk nopelnīt un bieži vien aizmirst, ka visa mūža garumā ir vajadzīgs prieks, laime, mīlestība, arī neveiksmes un nepiepildīti sapņi. Viss uz šīs zemes pavadītais laiks pāiet dažādu emociju virpulī. Manuprāt, viena no nepieciešamākajām emocijām jebkura cilvēka dzīvē ir laimes sajūta. Katram indivīdam pasaules redzējums ir citādāks un laimes sajūta atšķirīga. Kādreiz dzīve bija nesteidzīgāka, bez interneta un elektroniskajām ierīcēm, ar četrus gadalaikus ikdienas darbiem, emocijām, izjūtām, smaržām. Rūdolfs Blaumanis ir latviešu literatūras klasiķis, noveļu meistars, spilgts dramaturgs un ievērojams žurnālists. Viņa vecāki bija kalpu ļaudis, Rūdolfs iemīlēja savu māju „Brakus”, dabu un apkār-

ni. Viņa atstātajā mantojumā ir daudz emocijām bagātu noveļu un lugu, kas saistītas ar cilvēka laimi.

Viena no spilgtākajām novelēm ir „Salna pavasarī”, kurā tiek parādīta dažādu cilvēku laime. Man patika šis Blaumaņa darbs, jo es varēju just līdzīgi katram tēlam, šī novele bija ļoti līdzīga cilvēka dzīvei – neparedzama un ne-taisna. Andrs mīl meiteni, vēlas to precēt, bet Liene ķircinās, vilcinās un grib izbaudīt jaunības brīvību. Dziļi sirdī viņas ilgotā laime ir bagāts un turīgs vīrs. Šajā novelē ir atklāta skarbā dzīves patiesība – neviens cita laimi necels. Iespējams, ka Andra liktenī bija kādas meitenes vieta, kura viņu darītu laimīgu. Liene izvēlējās savu laimi – mantu, godu un slavu. Nevar teikt, ka Liene rīkojās slikti vai labi, jo katrs cilvēks pats izlemj savu likteni, katram pašam ir savas vēlmes, ieceres, sapņi un nākotnes plāni. Man šķiet, ka Andra liktenis bija paredzējis viņam citu meiteni, tādu, kas patiks tieši viņam. Noveles nosaukums liek atgādināt, ka vienmēr pēc kaut kā sliktā – salnas – nāk kaut kas labs – pavasaris.

Viens no spēcīgākajiem mīlas stāstiem latviešu literatūrā ir R. Blaumaņa novele „Purva brīdējs”. Laime ne vienmēr ir vienpusīga, dažreiz cilvēki viens otru patiesi mīl, bet kāds no abiem nav gatavs atdot visu savu dzīvi tikai vienam cilvēkam. Tas pats notika starp Edgaru un Kristīni. Jaunietis bija pieticīgs staļļa puisis, strādīgs, godīgs, labsirdīgs, bet dažkārt trakulīgs, mīlēja iedzert un krogā izkauties. Kristīne bija sievietes mīlestības simbols – gaiša, sirdsskaidra, godīga un čakla, bez sliktiem ieradumiem. Abu mīlestība balstījās uz patiesām emocijām un laimes sajūtas. Edgars, lai kā centās, nespēja tikt laukā no „muižas purva”. Kristīne, mātes mudināta, saprata, ka nebūs laimīga ar šo trakulīgo puisi. Viņa šaubās, cīnās ar savām jūtām. Lai kā vešerieni patika Akmentiņa „Ķezberos”, lai kā viņa klusībā sapņoja par savu istabiņu šajās mājās, Kristīnei te viss šķita auksts, nedzīvs, viņai nepatika nekas, kas saistīts ar Akmentiņu. Kad Edgars neizturēja doto solījumu, Kristīne, emociju pārņemta, apsoliņās precēt Akmentiņu, bet... tad būtu trīs nelaimes – trīs nelaimīgi likteņi. Lai arī laimei ar Edgaru būs sūra un sāļa gar-

Panākumi Blaumaņa konkursā

ša, Kristīne nespēja iet pret savu sirdi, jo viņa puisis ļoti mīlēja. (..)

R. Blaumanis laimes sajūtu guva, rakstot un esot savās mīļajās mājās „Brakos”. Lienei laime bija manta, slava un gods. Andram tā bija mīlestība, tāpat kā Edgaram ar Kristīni. Edvarts ar

levu savu laimi „Indrānos” nesaņēma, jo bija to atņēmuši to citiem. Laime katram ir sava, katrs to sajūt un vēlas saņemt citādāk. Man laime ir ģimenes miers un satiecība, laba veselība un prieks, ko nes katra jauna diena. Manuprāt, nopirkt vai ļauni iegūt laimi

nevar. Tā ir katrā pašā, bet tikai īpaši pateicīgi cilvēki spēj to sajust un izbaidīt. Ko par laimi sauc? To nezina nevienš, izņemot pašu cilvēku.

Marija Uljane, 12.kl.

Materiālu apkopēja Zinta Saulīte

NVA piedāvā iespēju mācīties atvērto tiešsaistes kursu platformās

✓ Nodarbinātajiem   ✓ Darba meklētājiem

Mācību maksas kompensācija līdz 500 eiro   Apgūsti līdz 6 kursiem 2 gadu laikā

Bezdarbnieks saņem stipendiju 5 eiro dienā   Izmanto 50% avansa maksājumu mācībām

Mācību jomas:

- Uzņēmējdarbība
- Pārvaldība
- Datorzinības
- Datu zinātne
- Informāciju tehnoloģijas
- Profesionālās ievirzes svešvalodu apguve

Pilnveido caurviju prasmes

www.nva.gov.lv

Gada tumšākās dienās
Sevi kaut mazāko
Gaismas staru rast,
Ko citiem no sevīs
Caur sirds pieskārienu
Dāvāt prast.

A. CELMA

Lai Ziemassvētku mirdzums ienes mieru Jūsu sirdīs un mājās, dāvājot veiksmi, izdošanos un daudz gaišu notikumu Jaunajā gadā!

Madlienas bibliotēka

SHOE BOX2021   KOPŠ 2014. GADA

Liene Vaskāne un Ogres novada Sociālais dienests aicina atbalstīt ikgadējo Ziemassvētku labdarības akciju.

Viens zelta stars no zvaigžņu spīta,
Mums katram tieši sirdī krīt,
Jo tieši sirdī ir tā vieta,
Kur Ziemassvētku brīnums mīt!
/L.Vāczemnieks/

Kļūsti par slepeno Ziemassvētku Rūķi!

Iesaisties un palidzi sagādāt dāvanas bērniem no trūcīgām, maznodrošinātām ģimenēm un vītuļiem senioriem!

Raksti vai zvani un piesakies!
Gatavas dāvanas nodot man personīgi, iepriekš sazinoties:
+371 26568126, liene.vaskane@ogresnovads.lv

Akcijas norises laiks:
2021.gada 28.novembris līdz 20.decembris

Ieteikumi dāvanām:
Bērniem (0-12) – vecumam atbilstošas rotaļlietas/galda spēles, skolas/kancelejas piederumi, higiēnas preces (zobu pasta, zobu birste, šampūns, dušas želeja, pampieri), saldumi ...
Jauniešiem (13-17) – higiēnas preces, kaut kas no apģērba (šalle, cimds, cepure, zeķes, u.c.), meitenēm rotas, skolas/kancelejas piederumi, saldumi ...
Senioriem – tēja, kafija, žāvēti augļi, medus, ievārījums, higiēnas preces (piem. roku krēms, šampūns), čības, siltas zeķes, saldumi (piem. cepumi, zefīrs, konfektes), kalendārs 2022.gadam, un šogad tik noderīgās maskas ...

!!! Lūgums dāvanās nelikt produktus, kas ātri bojājas (piem. mandarīni), kā arī lietotas apģērbus, mantas.
!!! Sarūpēto var saiņot korpju kastē, to ietinot dāvanu papīrā, var izmantot arī dāvanu maisiņus.

PALDIES!
LIENE ©

No 2.decembra balstvakcināciju var saņemt visas personas no 18 gadu vecuma

Nacionālais veselības dienests

Madlienas vidusskola aicina darbā apkopēju.
Interesēties pie
direktora vietn. saimn. darbā V.Kušnira
mob.t. 29174989

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Dobums”.
Iznāk mēneša sākumā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.
Atbildīgais par izdevumu-Mareks Liepa, tekstu korektore-Zinta Saulīte, maketētājs -Mareks Liepa.

e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvais izdevums pieejams internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem materiāliem atbild raksta autors.

